

[Erhard Jakobsen.]

er der jo bare det: er dermed alt klaret? Er der ingen, der gør sig nogen tanker om, i hvilket forhold meninger og holdninger skal repræsenteres i Danmarks radio? Det kan man ellers nok finde ud af, når det drejer sig om politiske udsendelser. For så laver man jo det millimeterdemokrati, som man ellers har travlt med at tale imod fra mange forskellige sider. Men er man da ikke klar over, at med meninger og holdninger mener mange mennesker jo præcis det samme, som vi mener, når vi siger politiske opfattelser? Ellers skal man bare høre Danmarks radio én dag, så vil man i alt fald hurtigt blive klar over, at for mange af dem, der laver de udsendelser, er meninger og holdninger præcis svarende til politisk opfattelse, derunder bl. a. Marcuse, som hr. Robert Pedersen var så venlig at nævne. Han er stærkt repræsenteret i mange af de meninger og opfattelser.

Man har ved mange gode menneskers hjælp fået det til at stå sådan, at der kun er to meninger, to holdningsgrupper: der er venstreorienterede, og der er højreorienterede. Ja men du godeste, det er jo hamrende forkert. Man glemmer én stor gruppe, man glemmer de 80—90 pct. af befolkningen, der aldeles ikke er hverken højreorienterede eller venstreorienterede, men er gode borgerlige socialdemokrater, konservative, venstre og radikale, og som kan lide noget med kongemagten, kan lide noget med NATO, hjemmeværn, civilforsvar, spejderbevægelse, gudstjeneste, LO og almindelige ting, gammel dansemusik og meget, meget andet. Ja men det er jo de 80—90 pct. af befolkningen. Hvis det er det, skal så ikke radioens programvalg være lagt til rette efter og repræsentere de holdninger stærkest, som ligger hos 80—90 pct. af befolkningen? Hvis ikke, så spørger jeg om motiveringen for, at Danmarks radio skal prøve at ændre folks meninger og holdninger. Hvem er det i Danmarks radio, der skal have en sådan magt og er i besiddelse af en sådan dygtighed og en så skudsikker moralsk holdning og indstilling og alt muligt, at hun eller han skal fortælle lyttere og seere, hvilken holdning de skal have til erstatning for den, de har i forvejen, og som er dækket af denne borgerlige, jeg talte om før? Og her behøver man ikke at tale om millimetermål, dér kan man på ganske almindeligt øjemål se, at

det, der sker i øjeblikket, er, at de stærkt engagerede medarbejdere, som hr. Robert Pedersen talte om, er i fuld færd med at få folk til at få en helt anden indstilling til en lang række ting end den, man har i forvejen, og det forstod jeg var det, hr. Morten Lange begejstret gav udtryk for er vejen frem. Jeg takker for hr. Morten Langes tilslutning; den vil advare mange. Jeg mener, vi klart skal hen til, at den uafhængighed, som vi alle — det behøver vi slet ikke at sige — mener at radioen må have af den til enhver tid siddende regering og af et flertal i folketinget og af folketetinget, ikke må erstattes af en afhængighed af radioens medarbejderforening, sådan at man kollektivt drøfter, hvordan programmerne skal være og så præger det sådan, som flertallet af medarbejdere finder rigtigt. Hvilket mandat har de? På hvis vegne er det, disse mennesker prøver at præge befolkningen?

Jeg mener, at vi i den nye radiolov, for nu at konkretisere det, klart må give radiatorådet en betydelig stærkere stilling. Det må vi gøre for det første ved at finde nogle formuleringer frem, som man har kunnet finde det i England; jeg har set en hel del materiale fra England, som jeg beder om at man sørger for at få frem til udvalget til sin tid; dér er man ikke bange for at sige en hel del om, hvad det er, radio og tv skal, og hvad de ikke skal, begge dele.

Endelig én ting til, det allervigtigste, efterkontrollen. Jeg forstår, at når min komité, den, som jeg er formand for, har vakt et sådant raseri, er det, fordi den efterkontrollerer. Minsandten om ikke de mennesker, der har sagt noget i radio og tv som medarbejdere, risikerer, at nogen får at vide, hvad de har sagt, for jeg ved da godt, at der er ingen, der har hørt det. Jeg har endnu ikke truffet et radiatorådsmedlem, der har hørt en udsendelse, som jeg vil diskutere med ham. Nej, den har jeg ikke hørt, siger han. Der er vist ikke nogen, der hører, og det kan jeg godt forstå, jeg har prøvet at høre dag ud og dag ind, det er frygteligt, det vil jeg da gerne sige. Men altså, hvis radiatorådet, som skal kontrollere på folketingets og regeringens vegne, hvis dets medlemmer ikke har noget kendskab til, hvad det egentlig er, der sendes ud i æteren, undtagen gennem de redegørelser, som de får af velmenende chefer, hvor er så den kontrol, og